

Terug naar de liederenbundel van het Sociaal Congres. De naam van Hendrik Pierson is al genoemd. Dr. J. Vree maakte mij attent op de brief van Pierson aan Kuyper,⁸ gedateerd 21 oktober 1891. Een fragment:

Hooggeleerde Heer en Vriend.

Hiernevens een en ander dat ik ter beoordeeling geef.

I. is vrij gevolgd naar Da Costa. De wijs is niet moeilijk.

II. zou éénstemmig moeten genomen worden en is dan zeer goed te vatten. Jesaja 54 is daar gevolgd.

III. is de bekende wijs van Psalm 101, misschien een van de schoonste die wij in onzen psalmbundel hebben en betrekkelijk zeldzaam gezongen. De woorden aan Jeremia 31 ontleend.

IV. biedt enige moeilijkheid tegen het slot, die ik heb vereenvoudigd. Jesaja 55 is daar geheel gevolgd.

V. is de wijze van Gezang 32, 62 maar zoals men die oorspronkelijk zong. De woorden zijn niet direct naar eenig textwoord.

VI. zet ik in de laatste plaats als misschien minder toegankelijk. De wijs is zeer statig en niet te moeilijk. De woorden zijn geïnspireerd door een Engelsch matrozenlied.

Wil men ze gebruiken, zij staan ter beschikking. Dat ik er mijn naam bij zet is omdat ik vroeg of laat nog eens een bundel denk te geven en dus mijn eigendomsrecht wil blijven houden.

Zoals bekend heeft Pierson zijn plan twaalf jaar later gerealiseerd. De liederen die hij schreef voor de Heldringgestichten werden gebundeld in de *Vluchtheuvelzangen*.⁹

Pierson voegt aan zijn brief nog een P.S. toe, waarvan ik de eerste en laatste zinnen afdruk:

Indien men mijn stukken niet wil opnemen, behoeft men niet te meenen dat ik er mij eenigszins om gekrenkt zal voelen. (...) Ik koos bij voorkeur, die men hier [in Zetten dus; WK] het gemakkelijkst erin kreeg. Zoals gij

8. Archief van het Historisch Documentatiecentrum voor het Nederlands Protestantisme, Vrije Universiteit, Amsterdam.

9. H. Pierson, *Vluchtheuvelzangen*, Amsterdam 1904.